

ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ.

Αἱ κεντρικαὶ κομητεῖαι.

Άλλους εἰδους θέαμα μᾶς περιμένει εἰς τὰς κομητείας τοῦ κυρίως κεντρικοῦ μέρους τῆς Αγγλίας, δηλαδὴ τὰς τοῦ Βαρβίκ (Warwick), Βόρεστερ (Worcester), Ρουτλάνδ (Rutland). Λείσεστερ (Leicester) καὶ Σαφφόρδ (Stafford) κειμένας μεταξὺ τῆς δυτικῆς χώρας ἢ τῆς τῶν χόρτων καὶ τῆς ανατολικῆς ἐν ἥπεικρατεῖ τὸ τετρακτές σύστημα τῶν ἀμερικανικῶν ἢ χώρας αὕτη παρουσιάζει τὴν συγχώνευσιν τῶν δύο συστημάτων, καὶ είναι ὁ πλουσιώτερος τῶν γεωργικῶν τόπων τῆς Αγγλίας.

Άρχιστωμεν δὲ ἀπὸ τῆς κομητείας Βαρβίκ, ἐν ᾧ ἀνακαλύπτεται ἔκ πρώτης ὄψεως ἡ κυρία αἰτία τῆς μεγάλης ταύτης ἀγροτικῆς εὐτυχίας. Μέχρι τοῦτο ἐπεσκέψθημεν τόπος ἀποκλειστικῶς γεωργικούς ἢ τούλαχιστον ὅλιγον βιομηχανικούς, ἐν οἷς τὰ κέντρα τῆς καταναλώσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων εἰσὶν ἀναμφίβολοις ἢ θονώτεροι ἢ εἰς τὰ τρία τέταρτα τῆς ἡμετέρας Γαλλίας, ἐξ αἰτίας τῆς κολυσιαίας πόλεως τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν πολυαριθμων λιμένων τῆς παραλαΐας ἢλλος ἐν τούτοις εἰς τὰ μέρη ταῦτα ἐλλείπει δῆλος ἢ διέγερσις τὴν ὄποιαν προξενεῖ ἡ γειτονία τῶν βιομηχανικῶν κέντρων. Εἰσερχόμενοι εἰς τὴν κομητείαν Βαρβίκ εὑδαίνομεν εἰς τὴν κυρίως βιομηχανικὴν χώραν, καὶ εὐρισκόμεθα ὅπενατο τῆς Βιρμιγγάμ (Birmingham) καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῆς. Οἱ πληθυσμὸς τῆς κομητείας ταύτης ἐδιπλασιάθη ἀπὸ πεντήκοντα ἡδη ἐών καὶ ὑπέρ αἰνει τὰς δύο κεφαλὰς εἰς δέκα στρέμματα· τὰ τεσσάρα πέμπτα τοῦ πληθυσμοῦ τούτου ἐνασχολοῦνται δῆλοι εἰς βιομηχανικὰ ἔργα. Ἐντεῦθεν ἐπεται δὲ ἑκάστη δεκας στρεμμάτων ἐντέλλειαι νὰ παρέξῃ τὴν τροφὴν δύο ανθρώπων, ὁ δὲ γεωργός, ὁ μεταφερων τὰ προϊόντα του εἰς τὴν ἀγοράν, εὐρισκει ἐκεῖ τέσταρας καταναλωτὰς οἵτινες διαφιλονεικοσι τὴν τροφὴν ταύτην καὶ τέλος οἱ καταναλωταὶ υῦτοι, κερδίζ ντες μεγάλα ἡμιρομίσθια, δύνανται νὰ πληρώνωσιν εἰς με ἀλην τιμὴν τὰ ζωάρκια τῶν. Πῶς λοιπὸν ἡ γεωργία δὲν θελει εὐτυχήσει διατελουσα εἰς τοιχύτας περιστάσεις;

Δὲν πρέπει δὲ νὰ φαντασθῇ τις ὅτι τὸ ἔδαφος τῆς κομητείας Βερβίκ εἶναι παντοῦ ἐξαλερτόν· ἀπ' ἐναντίας δλον τὸ ἀρκτικὸν μέρος τῆς κομητείας ταύτης ἐσχημάτιζεν ἄλλοτε ἀπέραντον ἀμμοχέρσουν ἀκαλιέργυτον, κεκατυμμένην ὑπὸ θάμνων καὶ δένδρων, τοῦθ' ὅπερ ὠνόμαζον τότε δάσος. Σήμερον δε τὸ ἥμισυ τῶν γαιῶν τούτων διατηρεῖται εἰς τεχνιτὰ λειβάδια, τὸ δὲ ἔτερον ἥμισυ εἰς ἀρσίμους γαίας, ὑποθεβλημένας κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τὸ σύντημα τῶν ἀμειψισπορῶν τοῦ Νορφόλκ· τὸ τέταρτον μόνον τοῦ ἔδαφους παράγει σιτηρά διὰ τὴν τροφὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ γονιμότης τοῦ τετάρτου τούτου, ως καὶ τοῦ ἐπιλοίπου τῶν γαιῶν, αὐξάνει σταθερῶς, ὅχι μόνον διὰ τῶν λιπασμάτων τὰ ὅποια ἐναποθέτουσιν ἐκεῖ μεγισταὶ ποστήτης ζώων παντὸς εἴδους, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν μεγαλων ποσοτήτων συμπληρωματικῶν λιπασμάτων, ἀγοραζομένων εἰς τὰς βιομηχανικὰς πόλεις καὶ μετακομιζομένων ὀλιγοεξόδως διὰ τῶν διορύγων καὶ τῶν σιδηροδρόμων, οἵτινες διασχίζουσι τὴν χώραν ταύτην. Δὲν πρέπει δὲ ἐπίσης νὰ φαντασθῇ τις ὅτι ἐπικρατεῖ ἡ μεγάλη καλλιέργεια ἐν τῇ κομητείᾳ Βερβίκ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς βιομηχανικαῖς κομητείαις· ὁ μέσος ὅρος τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀγροκτιῶν εἶναι περίπου 600 στρέμ. αἱ πλειωτεραι εἰσὶ κάτω τοῦ ἀριθμοῦ τούτου. Ἐπίσης δὲ δὲν εἶναι τὸ μακροχρονιον τῶν ἐκμισθώσεων τὸ ὅποιον ἐξήσκησεν ἐπιρρόην ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ταύτης ἀγαπτοῦξεως, διότι αἱ ἀγροκτίαι ἐνοικιάζονται σχεδόν κατ' ἕτος καὶ μολοντοῦτο οἱ ἐκμισθωταὶ ὑποβάλλονται ἐκουσίως εἰς οὐχὶ ὀλιγωτέρας θυσίας διὰ νὰ βελτιώσωσι τὸ ὅποιον καλλιεργοῦσιν ἔδαφος, καὶ μολονότι τὸ τῆς ἴδιοκτησίας εἰσοδημα ἐδιπλασιάσθη ἀπὸ τοῦ 1770 δὲν παραπονοῦνται δῆμως οὗτοι κατὰ τῶν ἴδιοκτητῶν δότι συμβιβάζονται εὔκολα οἱ συμβαλλόμενοι ὅταν ἀμφότεροι κερδίζωσι, ἐπίσης δὲ καὶ τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν ψελοῦνται ἀπὸ τὴν εύτυχίαν. Εἰτι δὲ κατὰ μέσον ὅρον 2 φράγκα καθ' ἥμέραν ἐργάσιμον.

Ἐκμισθωτής τοῦ Βερβίκ, μετρίας καταστάσεως, ἐκμεταλλεύει ἀγροκτίαν 600 περίπου στρεμμάτων, διὰ τὴν διποίαν πληράριει μισθωμα 6000 φράγκα, ἀποτίων ὠσαύτως τοὺς φόρους οἵτινες ἀναβαίνουσιν εἰς 1500 φράγκα, δίδει εἰς τοὺς ἐργάτας του αξιόλογα ἡμερομίσθια, ἔχει δὲ καὶ ὁ ἴδιος, ἀνευ πολλῶν κόπων καὶ πολλῶν φροντίδων, ἐτήσιον καθαρὸν εἰσόδημα 3000 φράγκων· ἀναμοιβόλως δὲν εἶναι μεγάλοι ἀρχοντες μὲ τοιαῦτα εἰσοδήματα οἱ ἐκμισθωταὶ τοῦ Λινγολ καὶ τοῦ Νορφόλκ· ἀλλὰ δι' ἥμας τοὺς Γάλλους, οἵτινες πρὸ παντὸς ἄλλου ἀγαπῶμεν

τὸν μεσαῖον πλοῦτον, δ ἀγροτικὸς οὗτος δργανισμὸς ἔχει τι εὐχάριστον κατὰ τοῦτο ὅτι συνενώνει μεγαλήτερον ἀριθμὸν οἰκογενεῶν εἰς ἀπόλαυσιν τῆς κοινῆς ταύτης εὐπορίας. Εὖν ἐνὶ λόγῳ ἡ γῆ ἐνταῦθα εἶναι παραγωγικωτέρα· τό τε ἀκαθάριστον, ως καὶ τὸ καθαρὸν εἰσόδημα εἰσὶ μᾶλλον ἴψωμένα καὶ πληθυσμὸς ἀρκούντως πυκνὸς ἀπολαύει εὐπορίας τούλαχιστον ἵστης. Περίπατος εἰς τὴν χαρούσουν ταύτην κομητείαν εἶναι διηνεκές γοήτευμα. Τὰ ἱστορικὰ παλάτια τοῦ Κενιλβρόθ καὶ Βαρβήκ, αἱ γοητευτικαὶ ὅχθαι τοῦ ποταμοῦ Αβδὸν, ἐπαυξάνουσι τὸ ἐπιχωγόν τῆς ἐκδρομῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἐπιστέψῃ ἡ ἐπιτόπιος σπουδὴ τῶν ἔργοστασίων τῆς Βιρμιγγάμ· καὶ διὰ νὰ ὑπάρξῃ πληρεστάτη ἡ περίληψις αὐτη τῶν θαυμασίων τῆς Ἀγγλίας, σᾶς συνοδεύει ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ αὐτὴ ἡ μεγάλη σκιὰ τοῦ Σεκσπέρη ἔνθα ἐγεννήθη.

Ἐν τῇ παρούσῃ καταστάσει τῶν ἀγροικῶν τῆς Γαλλίας οὐδὲν ἵσως μέρος δύναται νὰ ὑποστῇ τὸν παραλληλισμὸν μὲ τὴν κομητείαν τοῦ Βαρβήκ· τὸ γαλλικὸν ἔδαφος οὐδαμοῦ εὑρίσκεται τοσοῦτον λαμπρῶς καλλωπισμένον διὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἀργασίας, ὅπως ἐν τῇ ἀγγλικῇ ταύτη κομητείᾳ, ἀλλὰ τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτε οἱ ἄγγλοι γιώσκουσι καὶ ἔκτιμῶσι τὰ ἐκ τῆς γῆς πλούτη αὐτῶν, ἐν ᾧ ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν τοῦτο· δὲν ὑπάρχει ἀγγλικὴ τοποθεσία ὀπωσοῦν δροσερωτέρα καὶ ὀπωσοῦν γονιμωτέρα τῶν λοιπῶν, ἥτις νὰ μὴ ἀποκτᾷ ἀμέσως μεγάλην φήμην καὶ νὰ μὴ ἦνται τούλαχιστον κατ' ὄνομα γιωστὴ εἰς ὅλον τὸν ἀγγλικὸν κόσμον. Παρ' ἡμῖν τ' ἀνάπαλιν, πόσαι γοητευτικαὶ κοιλάδες, πόσαι πεδιάδες γονιμότατοι καὶ πόσοι λόφοι μὲ χαριεστάτας μορφὰς ἐκβέτουσιν εἰς τὸ φᾶς τοῦ ἡλίου τὰς παρ' ἡμῶν ἀγνοουμένας φυσικὰς λαμπρότητάς των, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ εὑρίσκηται παρ' ἡμῖν περίεργος ὀφθαλμὸς ὅπως ὑπάγῃ νὰ τὰς ἐπισκεφθῇ! Οἱ ἄγγλοι δικαίως εἰσὶν ὑπερήφανοι διὰ τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἡγεμονικὰς καὶ ἀρχοντικὰς ἐπαύλεις, αἵτινες πληροῦσι τὴν νῆσον αὐτῶν ὑπ' αὐτὴν ὅμως τὴν ἔποψιν δὲν εἴμεθα τοσοῦτον κατώτεροι ὅσον ἡδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ. Οἱ ἀγροί μας δὲν εἴγον ἐγκαταλειφθῆ ὑπὸ τῶν πλουσίων οἰκυγενεῶν εἰμὴ μόνον ἀπὸ ἐνὸς περίπου αἰῶνος· πρὸ τοῦ 1789 ἡμεθα τούλαχιστον εἰς τὸν αὐτὸν μὲ τοὺς ἄγγλους βαθμὸν πλούσιοι εἰς ὥραιας ἀγροτικὰς κατοικίας. Καὶ μετὰ τόσας κατεδαφίσεις, διαπραχθείσας ἄλλοτε μὲν ὑπὸ τῆς ἐπαναστατικῆς λύτσας, ἄλλοτε δὲ ὑπὸ ἀγρίας κερδοσκοπίας, δύναται τις ἔτι καὶ σήμερον ἀναζητῶν προσεκτικῶς, ν' ἀγεύῃ καὶ παρ' ἡμῖν ἀρκετὰς ἐπαύλεις

τοιαύτας τῶν τριῶν τελευταίων αἰώνων διὰ νὰ τὰς ἀντιθέσῃ εἰς τὰς περιφημοτέρας ἀγγλικὰς, μὲ μόνην τὴν παρατήρησιν. ὅτι αἱ μὲν γαλλικαὶ ἐπαύλεις πίπτουσιν εἰς ἔρειπτα, αἱ δὲ ἀγγλικαὶ, διατηρούμεναι μετὰ θρησκευτικῆς προσοχῆς, μεγαλοποιοῦνται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· σεβόμεναι δὲ παρὰ πάντων, ὡς πατρικὴ κληρονομία, ἵσχυνται ὅρθι καὶ ἀκατάβλητοι! Καὶ αὐτὰ τὰ ἔρειπτα τῶν, ὅταν ἔχωτε τοιαῦτα, τοῦθ διπέρ εἴναι σπανιότατον παρὰ τοῖς ἀγγλοῖς, περιποιοῦνται μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ εύλαβείας. Φθάνουσι μάλιστα καὶ νὰ τὰ μιμῶνται ὅταν δὲν ἔχωτε τὸ δὲ αἰσθημα τῶν οἰκοδομῶν τοῦ ὄφους τοῦ εἰς ὅξυ λήγοντος καὶ σπειραδωτοῦ, τὸ ὄποιον ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοδώρου, τοτοῦτον ἐπικρατεῖ ὥστε καταντῷ μέχρι τοῦ γελοίου.

Οσα εἴπομεν ἡδη περὶ τῆς κομητείας Βαρβήκ έφαριζόνται ἐπίστης καὶ εἰς τὰς γειτονευούσις αὐτῇ κομητείας Βόρσεστερ (Worcester) καὶ Λείσεστερ. Ἡ κοιλάς τοῦ Αβόν ἐξακολουθεῖ καὶ ἐντὸς τοῦ Βόρσεστερ ἔχουσα τὴν αὐτὴν χάριν καὶ τὴν αὐτὴν γονιμότητα. Τὸ Λείσεστερ εἴναι ἵστας ἔτι πλουσιώτερον, διάτι τὰ κτηνοτροφικὰ συτὰ εὐδοκιμοῦσιν ἴδιας εἰς τὰ ὑγρὰ ἐδάφη καὶ ὑπάρχουσι πολλαὶ γαῖαι τοῦ ἑδους τούτου εἰς τὴν κομητείαν τοῦ Λείσεστερ. Ἡ μικρὰ πόλις τοῦ Μέλτον-Μούρμπραι (Melton Mowbray) ἡτις κατὰ τὸ θέρος ἀποκαθίσταται τὸ συνάντημα τῶν ἐρχοτῶν τῆς θήρας τῶν ἀλωπέκων ὁφείλει τὸ πλεονέκτημα τοῦτο εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἐδάφους αὐτῆς, ἐλαχυῖς ἀνωμάλου, ἐνθα νωθροὶ ποταμοὶ, ρέοντες μὲ πλήρη ρεῖθρα, ἐρπίζουσι νωχελῶς ἐν τῷ μέσῳ λειμῶνων διακεκομένων ὑπὸ φραγμῶν ὅλοι οἱ διὰ τὸ διάστημα ὅροι εὐρίσκονται οὕτω συνηνωμένοι. Ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ κατασκευάζεται ὁ περίφημος τυρὸς τοῦ Στίλτον, ἐν αὐτῇ εὑρίσκεται καὶ ἡ περίφημος ἀγροικία Δίσχλεϋ (Dishley-grange) τὴν ὁποίαν καθεῖζεν ὁ Βάκηνης καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἐξῆλθεν ἡ μεγάλη ἀρχὴ τῆς μεταμορφώσεως τῶν κατοικιδίων ζώων, μία τῶν ὀραιοτέρων κατακήσεων τῆς ἀνθρωπίνου μεγαλορυθίας.

Μ' ὅλην τὴν κατὰ παραδοσιν εὔτυχαν του τὸ Λείσεστερ δὲν ἀπέφυγεν ὅλως διόλου τὴν κρίσιν· καθὼς ὅλοι οἱ χορτοφόροι τόποι ἀπεκοιμήθη καὶ τὸ Λείσεστερ ἐπὶ τῆς μακρᾶς εὐτυχίας αὐτοῦ, ὡς ἐκεῖνοι ἀφέθη καὶ τοῦτο νὰ κατακερματισθῇ εἰς μικράς ἰδιοκτησίας καὶ μικρὰς καλλιεργείας· μεταβολαὶ τινές τῶν ἰδιοκτητῶν εἰσὶν ἀναγκαῖαι καὶ πράγματοποιοῦνται ἀρχετὰ ταχέως. Η ρικροτάτη κομητεία τοῦ Ρούτλανθ, ἡτις δὲν ἔχει ἐκ-

τασιν μεγαλητέραν τῶν 400000 στρεμμάτων, ὁμοιάζει πολὺ τὸ Λείσιστερ.

Ἡ κομπτεία τοῦ Σταφφόρδ παρουσιάζει ἵσως τὸ μέγιστον παράδειγμα ὅπερ ὑπάρχει ἐν Ἀγγλίᾳ, μετὰ τὰς κομπτείας τοῦ Λαγγάστρ, τῆς ἰσχυρᾶς ἐπιβρόης ἢν ἔξασκεῖ ἐπὶ τῆς γεωργικῆς προσδού τὴ γειτογία θιουηρανικῶν ἐργοστασίων· φυσικῶς ἀνυψρα καὶ ἄγρια τὰ δρῦ τὰ διαστήνοντα τὴν κομπτείαν ταύτην, ὑψοῦνται χιλίους πόδας ἀγγλικοὺς ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θιλάσσης. Αἱ θιουηρανικαὶ περιοχαὶ εἰσὶν εἰς τὰς ὀλιγώτερον γονίμους γαίας· διαιροῦνται δὲ εἰς δύω ἀθροίσματα. Τὰ ἀγγειοπλαστεῖα πρὸς τὸ ἀρκτικὸν μέρος τὸ δυτικὸν γειτνιάζει μὲ τὴν κομπτείαν τοῦ Λαγγάστρ καὶ τὰ μεταλλουργικὰ ἐργοστάσια πρὸς μετημβρίαν, φθάνοντα μέχρι τῶν πυλῶν τῆς Βιρμιγγάμης. Χάρις δὲ εἰς τὰς ἀπαραδειγματίστους προσόδους τὰς ὅποιας ἐπραγματοποίησαν ἥδη καὶ πραγματοποιοῦσιν· ὅσημέραι αἱ θιουηρανίαι αὗται, ὁ πληθυσμὸς τῆς κομπτείας ταύτης ὑπερβαίνει σήμερον τὰς 600,000 ψυχῶν ἐπὶ ἑκτάσεως γῆς 3,000,000 στρεμμάτων. Οἱαν τοσοῦτος πληθυσμὸς συναθροίζεται εἰς ἓν μέρος, πρέπει ἡ γῆ νὰ ἔναι σὲ λως ἀνυπότακτος καὶ ἀγονος διὰ νὰ μὴ θιασθῇ ὑπὸ τῶν κατοίκων νὰ παράγῃ. Μόνον τῶν ἀγγειοπλαστείων τὸ ἑτήσιεν προϊόν ἐκτιμᾶται ὑπὸ τῶν στατιστικῶν ἀγγλων εἰς δύο ἑκατομμύρια λιρῶν ἥτοι 50 ἑκατομμύρια φράγκων· τὰ δὲ σιδηρουργεῖα παρχούσιν ἑτησίως 600,000 ταγούς σιδηρουργικῶν προϊόντων καὶ ὁ μεγας οὗτος πλαῦτος χύνεται ἐπὶ τῆς γεωργίας.

Ἡ μεγάλη ἴδιοκτησία ἐπικρατεῖ ἐν τῇ κομπτείᾳ τοῦ Σταφφόρδ, καθὼς εἰς ὅλους τοὺς ἀρχικῶς ὀλίγον γονίμους τόπους. Ὁ δοὺξ τοῦ Σούθερλανδοῦ, ὡς κληρονόμος τῶν λόρδων Σταφφόρδ, ὁ κόμης Λιχτφίελδ, ὁ λόρδος Βιλ· ουγγρά, ὁ λόρδος Ταλβήδ, ὁ λόρδος Χάθερτον, ὁ μαρκέσιος Άγγλεζέπ, ὁ σίρ Φρέρτος Πήλ, εἰσὶν οἱ μεγαλήτεροι ἴδιοκτῆται τῆς κομπτείας ταύτης. Αἱ ἀγροτικαὶ ἐκμισθόνται δι· ἐν ἕτοι, καὶ οἱ ἐκμισθωταὶ προτιμοῦσι τὸ σύστημα τοῦτο· τοῦτο δεικνύει ὅτι ὑπάρχουσιν ἔξαιρετοι σχέσεις μεταξὺ τῶν ἴδιοκτητῶν καὶ τῶν ἐκμισθωτῶν. Ἡ κρίσις παρῆλθε καθ' ὀλοκληρίαν. Οἱ δὲ ἴδιοκτῆται ὀλίγας ἔχουσι νὰ χορηγήσωσι περαχωρήσεις, ἐπειδὴ τὰ ἐκμισθώματα εἰσὶ γενικῶς μέτρα καὶ οἱ ἐκμισθωταὶ ἀρκούντως εὔποροι ὅπως δυνηθῶσι νὰ ὑποχέρωσι στιγμαίαν ἐλάττωσιν τοῦ κέρδους αὐτῶν. Τὰ ἡμερομίσθια εἰσὶ 2 φράγκα καθ' ἡμέραν ἐργάσιμον,

καὶ ὁ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἔρανος, διστις εἶναι τὸ ἀλάνθαστον θερμόβιον τῆς εὐπορίας τῶν ἐργατικῶν αἰλάσεων, ὑπάρχει ὄλγον ὑψώνενος. Εἰς τὰ κτήματα τοῦ λόρδου Χάθερτον συμβαίνει πολλάκις οὐδεὶς πτωχὸς να ὑπαρχῃ ἔχων ἀνάγκην βοηθίας· καὶ ἐνταῦθα ἐπίσης τὸ σύστημα τῶν ἀμειψιπερῶν τοῦ Νορθόλκ ιαρήγαγε τὴν εὐπορίαν ταύτην. Πανταχοῦ δὲ ὅπου τὸ σύστημα τοῦτο ἀπαντᾶται μετὰ τῆς μεγάλης ἴδιοκτησίας καὶ τῆς βιομηχανικῆς προόδου, ἡ ἀγγλικὴ γεωργία φθάνει εἰς τὸ ἀκρονῶτον. Τὸ Σταφφορδ συνενώνει τὰ εὐεργετήματα τῶν ἀρδεύσεων, αἵτινες μετεμόρφωσαν τὰς ἀγόνους κατωφερίας εἰς ἔξαιρέτους βοσκάς.

Αἱ σημαντικώτεραι ἀγροικίαι, τῶν τόπων τούτων ὑπάρχουσιν, ἡ τοῦ λόρδου Χάθερτον, ἐν Ταδεσλαίῳ, ἥτις δὲν ἔχει ὑλιγώτερον τῶν 6,800 στρεμμάτων, ἡ τοῦ δουκὸς Σούθερλανδ εἰς Τράνθαμ καὶ τέλος ἀπαντᾶται τὸ Δράυτον-Μάνορ, ἡ κατοικία τοῦ σίρ Φοβέρτου Πήλ. Εἶναι ἀρκετὰ περίεργον νὰ ἔδῃ τις πῶς δ.σίρ Φοβέρτος, μέγας ἴδιοκτήτης ὁ ἔδιος, ἔλυσε διὰ τὰς ἴδιας αὐτοῦ ὑποθέσεις, τὸ ζήτημα τὸ δόποιον τοσοῦτον ἀπορασιστικῶς ἔθεσε προκειμένου περὶ δημοσίων συμφερόντων· ὅλος ὁ κόσμος ἔνθυμεῖται τὴν περίφημον πρὸς τοὺς ἐκμισθωτὰς αὐτοῦ ἐπιστολὴν τῆς 24 Δεκεμβρίου 1849· τὸ ὅποιον περιείχεν αὗτη πρόγραμμα ἔξετελέσθη κατα γράμμα, ὁ δὲ σίρ Φοβέρτος ἐνήργησε δι' ἔξοδῶν τοι τὴν διοχέτευσιν τῶν ἴδιων γαιῶν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κ. Πάρκες, μὲ τὴν συμφωνίαν τοῦ νὰ πληρώνωσε πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκμισθωταὶ 5 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ δαπανηθησομένου κεφαλαίου, καὶ τὸν δὲν τοῦτον παρεδέχθησαν οἱ ἐκμισθωταὶ εὐχαρίστως. Μὲ ταῦτα ὅλα τὰ εἰσοδήματα ἐπεθεωρήθησαν παρ' αὐτοῦ, καὶ εὑρέθησαν ὅτι ὄλιγα - ηλαττώθησαν, διότι γενικῶς ἦσαν ταῦτα μέτρα, καὶ διὰ νὰ εἴπω ἐν ἐνὶ λόγῳ, οἱ ἐκμισθωταὶ πρὸς οὓς προσέφεραν πολυχρονίους ἐκμισθώτεις ἡρνήθησαν νὰ τὰς δεχθῶσιν, εὐχαριστούμενοι νὰ ἀνανεώνωσι κατ' ἔτος τὴν ἐκμίσθωσιν τῶν παρ' αὐτῶν κατεχομένων ἀγροικιῶν, τὰς ὅποιας ἐν τούτοις πολλοὶ ἔξι αὐτῶν καλλιεργοῦσι κατὰ διαδοχὴν πολλῶν γενεῶν.

Αἱ ἴδιοκτησίαι τοῦ σίρ Φοβέρτου Πήλ εἰσὶ τὸ πρωτότυπον τῆς καλῆς διοικήσεως· ἡ εξαίρετος διατήρησις τῶν ἀγροτικῶν οἰκοδομῶν, ἡ κατάστασις τῶν οδῶν, αἱ ἐργασίαι τῆς ἰσοσταθμίσεως καὶ τῶν διοχετεύσεων, ἡ κατασκευὴ καλῶν χωρικῶν οἰκιῶν διὰ τοὺς ἐργάτας αὐτοῦ μετὰ συνεχομένων αὐτοῖς κήπων, τὸ

πάν ἀναγγέλλει τὰ πλούτην καὶ τὴν ἐλευθερίότητα τοῦ ἴδιοκτήτου· καὶ οἱ ἐκμισθωταὶ ἐκ μέρους τῶν πλήρεις ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν γαιοκτήμονά των (Landlord) δὲν διστάζουτι νὰ ἐνεργῶσι προκαταβολᾶς εἰς τὸ ἔδαφος τὰς ὄποιας αὕτη ἀνταποδίδει μετὰ μεγάλου τόκου. Παντοῦ δὲ ἀπαντῶνται εἰς τὰ κτήματα αὐτοῦ τὰ ἐντελέστερα ἔργαλεῖα, οἱ ἐκλεκτότεροι σπέροι, αἱ παραγωγικωτεραι μέθοδοι, ἀλλ' ἐπίσης αἱ ωραιότεραι συγκομιδαὶ καὶ τὰ ώραιοτερα ζῶα· καὶ αὐτοὶ οἱ ἡμερομίσθιοι ἔργαται ἔργάζονται μετὰ πλειοτέρας θερμότητος, βέβαιοι ὅτι ἔχουσιν εἰδός τι Θείας προνοίας ἥτις θεραπεύει προκαταβολικῶς τὰς ἀνάγκας των.

Ἐνταῦθα, ως καὶ παρὰ τῷ δουκὶ τοῦ Βεδφόρδ, τῷ δουκὶ τοῦ Πορτλάνδ, καὶ τῷ λόρδῳ Χάθερτον, δύναται τις νὰ ἰδῃ τὸ ἴδιανκὸν τοῦ μεγάλου ἴδιοκτήτου ἄγγλου, διστ. 4 θεωρεῖ ἐκυτὸν ἔχοντα τόσα καθήκοντα δσα καὶ δικαιώματα, καὶ διστις στρέψει πρὸς ὄφελος τοῦ λαοῦ τὸν ὄποιον κυβερνᾷ, τὸ μεγαλήτερον ἀγαθὸν τῆς κοινότητος, τὴν διὰ τῶν χειρῶν τῶν μελῶν αὐτῆς καρποφορίαν τῆς γῆς, τῆς ὄποιας εἶναι οὗτος τρόπον τινὰ διεματοφύλαξ.

Πρὸς ἄρχτον τῶν πρασίνων πεδιάδων τοῦ Δείσεστερ ἐκτείνονται τὰ πρῶτα πατώματα τῶν δρέων τὰ ὄποια σχηματίζουσι τὰς δύω κομητείας τοῦ Νόθιγγαμ καὶ τοῦ Δέρβη. Ἡ κυρίως ὅρη ἀρχίζουσιν εἰς το Δέρβη, τὸ δὲ Νόθιγγαμ εἶναι σειρὰ λόγων κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον ὑψηλῶν, ἀλλ' οἵτινες μετέχουσιν ἡδη τῆς φύσεως τῶν γειτνιαζουσῶν ἀκρωτειῶν. Κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους, τὸ δάσος τοῦ Σερβούδ (Sherwood), περίφ μον διὰ τὰ κατορθώματα τοῦ Ρόβινου Χούδ (Robin Hood) ἐκάλυπτε τὸ μέγιστον μέρος τοῦ ἔδαφους. Σήμερον τὸ δάσος τοῦτο ἐξέλιπεν ὅλως ἐνώπιον τῶν προόδων τοῦ ἀρρέτου· ἀλλ' ἡ φυσικὴ ισχυότης τοῦ ἔδαφους διέμεινε μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Διά τινος ἴδιαζοντος ὅλως τῇ Ἀγγλίᾳ προνομίου καὶ αὐτὴ ἡ στειρότης τοῦ ἀρχαίου δάσους ἔσχε συνέπειαν εὔτυχη, διότι τὸ δάσος τοῦτο ἔμεινεν ἴδιοκτησία μικροῦ τινος ἀριθμοῦ μεγιστάνων ἄγγλων, οἵτινες ἐσχημάτισαν ἐν αὐτῷ ωραίους παραδείσους καὶ μεγάλα κτήματα. Η περιοχὴ αὕτη ὀνομάζεται ἐν Ἀγγλίᾳ Δουκάτα Dukery διότι οὐδαμοῦ τῆς Ἀγγλίας εύρισκονται συνηγωμέναι τόσαι δουκικαὶ κατοικίαι. Ἐνταῦθα εἰσὶν αἱ μεγαλοπρεπεῖς κατοικίαι τῶν δουκῶν Νουκάστλ (Newcastle) καὶ τοῦ Πορτλάνδ, καὶ τῶν κομήτων Μανβέρς (Mansvers) καὶ τοῦ Σκαρ-

θουρούγ. Εἰς τὴν πλέον παράμερον γωνίαν τοῦ ποιητικοῦ τούτου δάσους, ὅχε μακρὰν τῶν ἔτι δικτωζυμένων γεγηρακιών δρυῶν, αἴτινες νομίζονται ὅτι ἐστέγασαν τὸν Φουθίνον Χούδ, ὃψούται τὸ ἐτοιμόρροπον μοναστήριον τοῦ Νεουστάδ (Newstead), ἐν τῷ ὄποιῷ ἐμεγάλωσεν ὁ λόρδος Βύρων. Ὁյτις ἐπισκεφθῆ τὴν ἔρημίαν ταύτην ἐννοεῖ καλήτερα πῶς ἐμορφώθη, μεταξὺ τῶν ἐρειπίων ἐν οἷς ἐπανέρχονται τὰ φαντάσματα τῶν μανιακῶν μοναχῶν καὶ τῶν ἔρημικῶν συδένδρων μερῶν ἐνθα δάκοντες τὰ παραχαμύθια τῶν τολμηρῶν λιγτῶν, ἡ σοβαρὰ μεγαλοφύτα, ἥτις ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν.

Οἱ δούξ τοῦ Πόρτλανδ, ὁ μεγαλήτερος ἴδιοκτήτης τῶν αἰγιαλῶν τούτων, εἶναι συγχρόνως εἰς τῶν ἐμπειροτέρων ἀγρονόμων τῆς Ἀγγλίας. Εἰς τὸ μακρὸν καὶ ἔντιμον στάλιόν του, διότι εἶναι σήμερον ὀγδοηκοντούτης, δὲν ἔφητε νὰ παρέλθῃ ὅτε μία ἡμέρα χωρὶς νὰ μεταχειρισθῇ τὴν δύναμιν τοῦ ὄνδρατός του καὶ τῆς μεγάλης περιουσίας του εἰς γεωργικάς βελτιώσεις. Χάρις αὐτῷ τὰ πέριξ τῆς μικρᾶς πόλεως Μανσφιέλδ μετέβαλον ὅψιν καὶ παρουσιάζουσι σήμερον πλουσίαν καλλιέργειαν, ἀντὶ τῶν ἀμμοχέρσων γαιῶν, αἵτινες τὴν ἐκάλυπτον ἄλλοτε. Τὸ σημαντικώτερον τῶν ἔργων αὐτοῦ εἶναι γιγαντώδης ἐπιγείρησις τῶν ἀρδεύσεων εἰς αὐτὰς τὰς πύλας τῆς Μανσφιέλδης. Τὰ ὑδατα μικροῦ τινος ποταμοῦ ἐλασθον ἄλλην διεύθυντιν διὰ νὰ σηματίσωσιν εὐρείαν διώρυγα ἥτις ποτίζει 1600 στρέμματα. Τὸ ὀραῖον τοῦτο ἔργον ἐστοίχισεν ἐν ἑκατομμύριον, τὸ δὲ ἀκαθάριστον εἰσόδημα τῶν δι' αὐτοῦ ἀρδεύομένων γαιῶν ἐκτιμᾶται εἰς 60—70 φράγκα κατὰ στρέμμα. κοσσίζουσι διὸ τοῦ ἔτους τὸ χόρτον, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ ἔτους αἱ νομαὶ αὗται ἀφίνονται εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἐκ τοῦ εἰδους τῶν θινῶν τὰ ὄποια εὐρίσκουσιν ἐκεῖ τροφὴν ἀφθονοτάτην· οὐδεμία ἄλλη ἀγροικία δίδει μᾶλλον τούτου τὴν ἰδέαν τῆς δυνάμεως ὃσον ἡ ἀγροικία τοῦ Κλιπστόν, ἀπὸ τὴν ὄποιαν ἐξαρτῶνται αὗται, καὶ ἥτις ἔχει ἐκτασιν πλέον τῶν 10,000 στρεμμάτων. Η μεγίστη λιθοστρωθεῖ αὐλὴ ἐν τῇ ὄποιᾳ μεγάλη ἀγέλη διῶν σκωτιῶν τῆς Φυστοῦ τοῦ Ἀγγλίους μανδρίζεται καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀστεγος, ἐν τῷ μέσῳ σωρῶν χόρτου, παρουσιάζει θέαμα μεγαλοπρεπὲς τὸ ὄποιον ἐκπλήττει ζωητικὰς τὴν φαντασίαν.

Τὰ κτήματα τῶν δουκῶν τοῦ Νιουκάστλ καὶ τοῦ Πόρτλανδ διακρίνονται δι' ἄλλου τινὸς συστήματος καλλιεργείας, σπορῆν καὶ φυτειῶν θέγδρων παντὸς εἰδους. Εἶπον ἥδη, ὅτι μεγά-

στᾶνες τινὲς ἀνέλαθον νὰ κατατκευάσωσι διὰ τῆς τέχνης ἀληθῆ δάση εἰς τοὺς τόπους ἐν οἷς δεν ἡδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ ἡ μεταβολὴ τῶν γαιῶν εἰς ἀροσίμους. Δύναται νὰ ἔδῃ τις πόσον τὰ δάση ταῦτα, σπαρέντα καὶ φυτευθέντα ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, συγκείμενα δὲ ἀπὸ ἐκλεκτὰ εἴδη καὶ ἐλευθερωμένα ἀπὸ τὴν παράσιτον βλάστησιν, μετὰ προσοχῆς ἀραιούμενα καὶ καλλιεργούμενα τέλος παντων μ. ὅλην τὴν δυνατὴν τέχνην, εἰσὶν ἀνώτερα ὑπὸ τὰ φυσικὰ δάση τὰ ὅποια ἥλθον ὡς ἐκ τύχης.

Χάρις εἰς τὰς εὐφυεῖς ταῦτας προσπαθείας, αἱ κακαὶ γαῖαι τῆς κομητείας Νόθιγγαμ κατέγνωσαν νὰ παράγωσι μέσον ὅρον εἰσοδήματος 8 φράγγα κατὰ στρέμμα. Μὲν αἱ ἀλγήθες ἐπίσης διὰ ἡ ἐπενέργεια τῆς μεγάλης ἴδιοκτησίας εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀφοσιωμένων εἰς τὸ κοινὸν καλὸν συνηνάθη ἐνταῦθα μετὰ τῆς οὐχ ἥττον εὐεργετικῆς ἐπιρροῆς τῆς βιομηχανίας. Η πόλις Νόθιγγαμ, ἥτις μετὰ τῶν παραρτημάτων τῆς ἀρθρεῖ πληθυσμὸν 100,000 ψυχῶν εἶναι ἡ ἕδρα πολυχρήματων ἔργωστασίων. Ο ὅλος πληθυσμὸς τῆς κομητείας ἐδιπλωσιάσθη ἀπὸ πεντήκοντα ἥδη ἐτῶν, ἐν τῷ αὐτῷ δὲ χρονικῷ διαστήματι τὸ εἰσόδημα τῆς ἴδιοκτησίας τῶν γαιῶν ἐτριπλασιάσθη. Παντοῦ τὰ δύω ταῦτα γεγονότα συμβαδίζουσιν ἐκ παραληλου, καὶ τὸ δεύτερον εἶναι πάντετε συνέπεια τοῦ πρώτου. Η κοιλάς Τράντ, ἥτις ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν διὰ τὴν γονιμότητά της ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τόπου, εἶναι εξόχως πλουσία.

Τὴν κομητείαν Δέξεω, μίαν τῶν γραφικωτέρων τῆς Ἀγγλίας, ἐπισκέπτονται κατὰ τὸ θέρος πλῆθος περιέργων. Τὸ γοτευτικὸν χωρίον Ματλὴκ, γνωτὸν διὰ τὰ μεταλλικὰ αὐτοῦ ὄδατα καὶ τοῦ ὅποιου ἡ τοποθεσία (site) ἀκαλεῖ εἰς τὴν μνήμην τὰς ὡραιοτέρας κοιλάδας τῶν Πυρηνναίων, κατέστη τὸ τακτικὸν στρατόπεδον τῶν περιηγητῶν. Ἐντεῦθεν, ὡς εἶ ἀφετηρίας, ἐπιχειροῦσιν ἐκδρομὸς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἀλλοτε μὲν εἰς τὰς κορυφὰς τῶν βουνών, ἀλλοτε δὲ εἰς τὰς χαράδρας τῶν πολυχρήματων κοιλάδων. Η ὡραιωτέρα διῆγετ εἰς

Σιατσέδρθ, λαμπρὰν κατοικίαν τοῦ δουκὸς τοῦ Δεβονσιάρη ἀληθεῖς μεγάλα: ὁδοὶ, ἐλευθερίως ἀνοικταὶ εἰς ὅλους, διαπερῶσι τὸν ἀπέραντον παράδεισον καὶ ἀποτελοῦσι δημόσιον περίπατον. Εἰς τὰ μεγάλα ταῦτα κτήματα τὸ πᾶν δὲν δίδει κέρδος. Όσον πλούσιος καὶ ἀνὴν τις, θεοχίως εἶναι μέγα βάρος ἡ διατήρησις τοῦ θαυμασίου τούτου ἀνακτόρου καὶ τῶν μεγαλοπρεπῶν αὐτοῦ κήπων καὶ παραδείσων. Ἐν Ἀγγλίᾳ μᾶλλον ἢ ἄλλαχοῦ ἐφαρμόζουσι τὴν περίφημον ἔκείνην ψράσιν, ἡ εὐγένεια ὑποχρεεῖ. Σέβονται ὑπερμέτρως τὰ μεγάλα ὄνόματα καὶ τὰς μεγάλας περιουσίας, ἀλλὰ ἐπιβάλλουσιν αὐτοῖς δαπάνας τῆς ἀξιοπρεποῦς ἀντιπροσωπεύσεως αἱ ὄποιαι ἐπὶ τέλους θέλουσι καταστρέψει αὐτά. Δύναται τις νὰ προτίθῃ τὴν ἐποχὴν καθ' ἥν δὲν θέλει ὑπάρχει ἴδιωτικὴ περιουσία ἀρκοῦσα πρὸς συντήρησιν τοῦ Σιατσέδρθ καὶ τότε θέλει συμβῆ ἐν ἐκ τῶν δύω ἢ ἡ Βερσάλλη αὕτη τῆς Ἀγγλίας θέλει ἐξαφανισθῆ, ἢ θέλει ἀποβῆ περιουσία δημοσίᾳ τοῦθ' ὅπερ εἶναι ἥδη πραγματικῶς ὡς ἐκ τῆς χρήσεως τὴν δοπιάν κάμηνουσιν τοῦ ἀνακτόρου τούτου.

Οἱ δούξ τοῦ Δεβονσιάρη εἶναι ἄλλως τε ἴδιοκτήτης μεγάλου μέρους τῆς κομητείας ταύτης, οἱ δὲ δούξ τοῦ Ρουτλάνδης ἔχει ὡταύτως ἐν αὐτῇ ἐκτεταμένα κτήματα. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἔξουσιάζει ὅλοκληρον τὴν μεγάλην πλευρὰν τῶν ὄρέων, τὰ ὄποια χωρίζουσι τὴν κομητείαν τοῦ Δέρβου ἀπὸ τὴν τῆς Γόρκης καὶ σχηματίζουσι τρόπον τινὰ τὸ νοτιαῖον ὁστοῦν τῆς Ἀγγλίας. Η γεωργία θιάζεται ἐκ τε τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους καὶ ὑπὸ τοῦ κλήματος νὰ σταματήσῃ εἰς τὰς ἀκρωτηίας ταύτας. Εύρισκονται ἐν αὐταῖς μόνον ἄγονοι θαμνώδεις τόποι οἰτινες ἐκτείνονται ἐπ' ἀπειρον' ἀλλ' οἱ ἄγονοι οὗτοι τόποι εἰσὶ τὸ ἀντικείμενον ἄλλου εἴδους πολυτελειας· εἰσὶ περικεκλεισμένοι ἀπὸ ὑψηλὰ τείχη περιλαμβάνοντες δὲ πολλὰς τετραγωνικὰς λεύγας κατοικοῦνται ὑπὸ παντὸς εἰδούς ζώων τῆς θήρας.

Τὰ χαμηλότερα ὅρη, τὰ ὄποια ἀποτελοῦσι τὰ τρία τέταρτα τῆς κομητείας, εἰσὶ κεκαλυμμένα ἀπὸ βοσκάς· ὁ σίτος δὲν εὔδοκιμεῖ εἰς τὰ ὅροπέδια ταῦτα, μόνη δὲ ἐκ τῶν δημητριακῶν

καρπῶν ἡ θρώμη ἐπιτυγχάνει. Εἰσὶ δὲ τόποι μόνον τῶν θο-
σκῶν, ώς εἶναι γενικῶς οἱ τοιοῦται τόποι· γεννοθολοῦσιν ἐν αὐ-
τοῖς εἰ ἔχοντες κοντὰ κέρατα θόρες καὶ πρόβατα τοῦ εἰδους
Δίσχλεϋ, τὰ κτήνη ταῦτα πωλοῦσι κατόπιν εἰς τοὺς ἔκμισθωτὰς
τῶν πεδιαδῶν κατασκευάζουσι τυροὺς οἱ ὄποιοι χωρίς νὰ ἔχωσι
τὴν ὑπόληψιν τῶν παχέων δυτικῶν κοιλάδων, εὑρίσκουσι μολον-
τοῦτο ἀσφαλῆ ἐξόδευσιν. Ο τόπος οὗτος ὅμοιάζει τὰς ὄρεινάς
χώρας τοῦ κέντρου τῆς Γαλλίας, π. χ. τὴν Ὀρεόνην καὶ Δι-
μουζέν, καὶ ἔχει ὅλως τὴν αὐτὴν ὄψιν καὶ αἱ αὐταὶ θιομηχα-
νίαι εἰσὶν ἐν χρήσει ἐκεῖ. Δυστυχῶς ὅμως ἐὰν τὰ μέσα εἰσὶ τὰ
αὐτὰ, ἡ διαφορὰ ὅμως τῶν ἀποτελεσμάτων εἶναι μεγίστη. Ἐν
ῷ τὸ τῆς ἴδιοκτησίας εἰσόδημα μόλις φθάνει τὸ ἐν καὶ ἡμισυ
φράγκον κατὰ στρέμμα εἰς τὰς χώρας τοῦ κέντρου τῆς Γαλ-
λίας, τοῦτο ὑπερβαίνει τὰ ὅλα φράγκα εἰς τὰ ὅρη τοῦ Δέρβου.
ἄλλ' ὥσαύτως, ἐν ᾧ οἱ νομοὶ τοῦ κέντρου τῆς Γαλλίας δὲν
ἔχουσιν ἀγορὰς καταγαλώσεως, ἡ κομητεία τοῦ Δέρβου διασχίζε-
ται ὑπὸ πολλῶν ὁδῶν καὶ σιδηροδρόμων διευκολυνόντων τὴν
μετακόμισιν. Βλέπει τες πάντοι τὰς ἀτμομηχανὰς νὰ ἵπτανται
συρίζουσαι ἐπὶ τῶν πλευρῶν τραχυτάτων θράχων τοὺς ὄποιους
μόλις ἡ αἵξ ἐφαίνετο μέχρι τοῦδε ὅτι ἡδύνατο νὰ ἀναβαίνῃ. Ή
ἐκμετάλλευσις τοῦ μεταλλουργικοῦ πλούτου διατρέφει τὴν με-
γάλην ταύτην κίνησιν.

Ἐὰν τὸ Δέρβον ἦναι τόπος τῆς μεγάλης ἴδιοκτησίας, ἀλλὰ
καὶ ἡ μεσαία ώς καὶ ἡ μικρὰ καλλιέργεια ἐπικρατοῦσιν ἐπίσης
ἐν αὐτῷ. Αἱ γαῖαι τοῦ δουκὸς Ρουτλάνδ εἰσὶ διηρημέναι εἰς μι-
κρὰς ἀγροικίας. Ἐν γένε: δὲ τὸ ὄρος τοῦτο, τὸ ὄπιον ἡ φύσις
ἐδημιούργησε τόσον ἀγονον, συγκαταριθμεῖται μεταξὺ τῶν εὐ-
τυχεστέρων χωρῶν τῆς Αγγλίας. Ή θιομηχανία καὶ ἡ γεωργία
ζῶσιν ἐν αὐτῷ ἐν πλήρει ἰσοσταθμίᾳ. Εἰς τοὺς κλάδους τού-
τους τοῦ εἰσοδήματος συνηνώθησαν καὶ αἱ δαπάναι τῆς
πολυτελείας τὰς ὄποιας προάγουσιν αἱ δουκικαὶ κατοικίαι καὶ
ὁ φόρος τὸν ὄποιον κατ' ἔτος πληρώνουσι διὰ τὴν ὥραιότητα
τῶν τοποθεσιῶν οἱ περιηγηταὶ καὶ οἱ κολυμβηταὶ τοῦ Ματλόκ.

Ή μεγάλη καὶ ἡ μικρὰ καλλιέργεια συνδυάζονται ἐν ἀρμονικῇ ἔταιρᾳ καὶ παρουσιάζονται ἀμφότεραι μὲν ὅλα τὰ πλεονεκτήματά των. Ή μὲν πρώτη καθὸ μετριάζουσα τὸ ποσὸν τῶν εἰσοδημάτων καὶ πολλαπλασιάζουσα τὰς ώφελίμους δαπάνας, ή δὲ δευτέρα καθὸ αὐξάνουσα διὰ τῆς ἐργασίας τὸ ἀκαθέριζον προϊὸν τοῦ ἐδάφους. Οἱ πληθυσμὸς εἶναι πολυάριθμος, διότι ἀριθμοῦνται ἐκεῖ οὐχὶ ὄλιγώτερον τῆς μιᾶς κεφαλῆς εἰς δέκα στρέμματα, καὶ οὐδεμία χλάσις τῶν κατοίκων φαίνεται ὅτι ἡ ὑποφέρει στερήσεις. Οἱ μέσοις ὅρος τοῦ ἡμερομισθίου, τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦτο σημεῖον τῆς εύτυχίας τόπου τινὸς, εἶναι 2 φράγκα καὶ 25· ἑκατοστὰ καθ' ἡμέραν.

Υπὸ Κ. ΦΟΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ.

Περίεργος ἴστορία αἰμορρῷοϊδικῶν παθήσεων.

Οἱ Κύριοι Μελισταγῆς ἐτῶν 65, κάτοικος Σύρου, ὑγιοῦς καθ' ὅλα ὄργανισμοῦ, καλῆς διαπλάσεως, ύψηλοῦ χναστήματος, κράσεως λυμφατικο-αιματώδους, πρὸ χρόνων πολλῶν εἶχεν ἀνοικτὰς αἰμορρῷοῖδας· ἐπισχεθεισῶν τούτων, ἐπῆλθεν ἀνωμαλία τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἷματος καὶ στάσις αὐτοῦ εἰς διάφορα σπλάγχνα, κατ' ἔξοχὴν εἰς τὸ θήρα· διά τινος λογικῆς θεραπείας δὲ μακαρίτης Παλαιολόγος ιατρὸς, ἀποκαταστήσας ανοικτὰς τὰς αἰμορρῷοῖδας, ἀπῆλλαξε τὸ πάσχοντα διαφόρων αἰμορρῷοϊδικῶν ἐνοχλήσεων. Ἐπισχεθεισῶν δὲ καὶ αὖθις τῶν αἰμορρῷοῖδων ἵσως καὶ ἔνεκα τῆς κακῆς συνηθείας τοῦ ἀρρώστου τοῦ νὰ πλύνῃ τὰ περὶ τὸν ἀφεδρῶνα μέρη μὲν ψυχρὸν ὕδωρ, ἐπανῆλθε καὶ αὖθις ἡ ἀνωμαλία τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος εἰς τὴν κάτω κυκοιλίαν καὶ διάφοροι ἀλλαὶ καὶ ἀπερίγραπτοι ἐνοχλήσεις.

Μετὰ τὴν ἐδωδὴν τροφῶν ἀνεπτύσσοντο συνήθως ἐν τοῖς λεπτοῖς ἐντέροις ἀέριαι· μὴ εὑρίσκοντα δὲ εὔκολον διέξοδον πρὸς τὰ κάτω μὲν ἔνεκα τῆς ἐπὶ πολλὰς ἐνίστε ήμέρας παρατεινομένης δυσκοιλιότητος, πρὸς τὰ ἄνω δὲ ἔνεκα τῆς μεγάλης ἀπο-